

Каша. (спуствна ся и ѝ държи главѣ-тѣ) Сирота Госпожа! горка-та Госпожа!

Кръч. Отиде ми поврага кѣщна-та киріика! (излиза).

Любко. Може бы да може да му ся още помогне (иска да отиде).

ХІ. ЯВЛЕНІЕ.

Брѣменосецъ-тѣ и прѣдишни-тѣ.

Брѣм. Да му ся помогне ли казахте? вѣрвайте че може да му ся помогне. Него пакъ съживихѣ.

Любко и *Ката.* (заедно) Живъ ли ѣ?

Брѣм. Знайте го за живъ така сѣщо както знаете че азъ ся выкамъ Луко брѣменосецъ.

Каша. Чуєте ли Любезна Госпожа? —

Марія. (весело върти съ главѣ).

Любко. Кой го извади и избави? —

Брѣм. Азъ го извадихъ изъ Дунава.

Любко. На! пріятеліу на! ти бакшиш (дава му кесіа-та си).

Брѣм. Ахъ! може ли таково нѣщо съ пары да ся исплати. И да съмъ искалъ пакъ не быхъ можелъ да го избавѣ, защо-то кога-то го извадихъ на сухо, той бѣше съвсѣмъ мъртавъ. Но чловѣколюбиво-то дружество, кое-то недава нито на єдинъ почтенъ злочестникъ да ся удави съ миромъ, веднага проводи и дотърчахѣ двама отлични господиновци — Богъ ги знае отъ кадѣ ся и що сѣ — и побързахѣ веднѣга съ него — търкахѣ го — незнаѣ какво го друго правихѣ до катъ да отвори очи. —

Любко. Ами кадѣ го отнесохте?

Брѣм. Ето тука въ третѣ-тѣ кѣщѣ отъ тая въ